

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoP/30/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114209695
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5114209695.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: R. T., nar. XX.XX.XXXX, zastúpený Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov - matka: Ing. G. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. S. R. XXX/X, T. a otec: S. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom Sv. C. X, T., o zvýšení výživného, na odvolania otca proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č. k. 37P/73/2014-141 zo dňa 27. februára 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu mení tak, že z v y š u j e výživné otca na maloletého R. T., nar. XX.XX.XXXX, a to zo sumy 90 Eur mesačne na sumu 140 Eur mesačne s účinnosťou od 01.03.2014, na sumu 200 Eur mesačne s účinnosťou od 01.09.2014, na sumu 140 Eur mesačne s účinnosťou od 01.04.2015, ktoré výživné j e o t e c p o v i n n ý platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého.

Týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 37P 489/2011-73, zo dňa 24.05.2012, v časti o určenie výživného na maloletého R. T..

Žiadny z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom zvýšil výživné otca na maloletého R. zo sumy 90 Eur mesačne na sumu 140 Eur mesačne s účinnosťou od 01.03.2014 a na sumu 200 Eur mesačne s účinnosťou od 01.09.2014, ktoré je povinný platiť vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého. Nedoplatok na zvýšenom výživnom za obdobie od 01.03.2014 do 28.02.2015 v sume 880 Eur povolil otcovi splácať v splátkach po 50 Eur s prvou splátkou splatnou od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok. Konštatoval, že týmto rozhodnutím došlo k zmene rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 37P/489/2011-73 zo dňa 24.05.2012 v časti o určenie výživného na maloletého.

Vychádzal zo zistenia, že od tohto posledného rozhodovania o vyživovacej povinnosti otca došlo k zmene pomerov odôvodňujúcich zvýšenie jeho vyživovacej povinnosti. V čase predchádzajúceho rozhodnutia mal maloletý 14 rokov a navštevoval 8. ročník základnej školy. Matka pracovala v Rakúsku ako opatrovatelka s priemerným čistým príjmom 600 až 650 Eur mesačne. Otec pracoval v spoločnosti SkyBau, s.r.o. a jeho čistý príjem dosahoval výšku 462 až 487 Eur mesačne. V aktuálnom období došlo k zmene v odôvodnených nárokoch maloletého v súvislosti s jeho celkovým telesným rastom, je študentom druhého ročníka strednej školy, má obvyklé výdavky súvisiace so štúdiom, venuje sa cyklistike. Z potvrdenia Daňového úradu Žilina mal preukázané, že matka mala v roku 2013 príjmy zo živnosti 13.083,50 Eur a výdavky 5.233 Eur. Otec pracoval v spoločnosti SkyBau, s.r.o., kde v roku 2013 dosahoval čistú mzdu v priemere 455 Eur a v januári 2014 566,74 Eur. Z potvrdenia zamestnávateľa

otca spoločnosti Skanska SK a. s. okresný súd zistil, že čistá mzda otca za obdobie od 02 - 08/2014 bola u tohto ďalšieho zamestnávateľa v priemere 623 Eur mesačne a v období od 09/2014 do 01/2015 keď otec pracoval vo Švédsku v priemere 2.368,26 Eur mesačne. Po zhodnotení všetkých zistení okresný súd zvýšil výživné diferencovane v závislosti od príjmu otca v období, keď pracoval na území Slovenskej republiky a v období, keď začal pracovať vo Švédsku. Neprihliadal k vyjadreniam otca, že vo Švédsku bude prácu vykonávať ešte v marci 2015 a následne bude pracovať opäť na Slovensku. Zdôraznil, že pre súd sú rozhodujúce skutočnosti existujúce v čase rozhodovania a nemôže prihliadnuť na tie skutočnosti, ktoré ešte nenastali. Vzhľadom na zvýšenie výživného rozhodol aj o povinnosti otca uhradiť nedoplatok na výživnom.

O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec. Uviedol, že súhlasí so zvýšením výživného na sumu 140 Eur od 01.03.2014 do 31.08.2014, ako aj na sumu 200 Eur od 01.09.2014 do 31.03.2015, nesúhlasil však, aby zvýšené výživné vo výške 200 Eur platil aj od 01.04.2015. Uviedol, že výživné vo výške 200 Eur mu bolo stanovené na základe príjmu, ktorý mal v čase, keď vykonával prácu betonára vo Švédsku. Tento príjem však mal obmedzený len na dobu 7-mich mesiacov, o čom aj okresný súd oboznámil. Od 01.04.2015 je opäť preradený na prácu, ktorú vykonáva na Slovensku a ktorá je platená podľa mzdového výmeru s účinnosťou od 01.02.2014, od kedy je zamestnancom spoločnosti Skanska SK a.s., Žilina. Aktuálny príjem je podstatne nižší, ako príjem, z ktorého bolo určené výživné. Žiadal, aby krajský súd rozsudok okresného súdu zmenil tak, že s účinnosťou od 01.04.2015 mu bude uložená povinnosť platiť zvýšené výživné vo výške 140 Eur.

Kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že vzhľadom k jeho finančným možnostiam a predpokladu opätovnej práce vo Švédsku navrhuje rozhodnutie okresného súdu potvrdiť.

Matka maloletého vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že tento sa účelovo dohodol so zamestnávateľom, aby ho nevysielal na prácu do Švédska, teraz pracuje v Poľsku, kde má priznané určité náhrady cestovného, ako aj stravného, ktoré mu podstatne navýšia mzdu.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu vymedzenom ustanovením § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. a po nariadení pojednávania, vrátane doplnenia a zopakovania dokazovania, napadnutý rozsudok okresného súdu zmenil podľa § 220 O.s.p. tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Otec vo výpovedi pred odvolacím súdom uviedol, že vo Švédsku pracoval do konca marca 2015 a od apríla 2015 má miesto výkonu práce v Poľsku, kde pracuje ako tesár. Okrem mzdy, ktorú dosahuje vo výške, ako je uvedená v potvrdení o príjme, ktoré súdu predložil poberá diéty 33 Eur denne. V Poľsku pracuje na turnusy v trvaní 14-tich dní. Uviedol, že výška diét sa mení v závislosti od dĺžky turnusu, v mesiaci júl ich výška dosahovala sumu okolo 400 Eur. Ďalej uviedol, že spoločnosť Skanska SK a.s., pre ktorú aktuálne pracuje nemá žiadneho zamestnanca vo Švédsku, takže nie je pravdou, že by sa lepšie platenej práci vyhýbal. Od času, kedy prestal pracovať vo Švédsku maloletému platí výživné vo výške 140 Eur mesačne s tým, že nedoplatok na výživnom 880 Eur v celom rozsahu uhradil. Okrem plnenia vyživovacej povinnosti maloletému finančne pravidelne neprispieva. Keď ho maloletý požiada dá mu vreckové, na začiatku prázdnin mu uhradil 200 Eur za vodičský preukaz.

Matka vo výpovedi pred odvolacím súdom potvrdila, že otec platí výživné na maloletého od apríla 2015 v sume 140 Eur mesačne, ako aj že nedoplatok na výživnom vo výške 880 Eur bol zo strany otca uhradený. Tiež potvrdila, že otec synovi poskytol 200 Eur. Upresnila, že nešlo len o príspevok na vodičský preukaz, ale bol to vlastne darček k synovým narodeninám, okrem tejto sumy žiaden osobitný dar syn od otca nedostal. K osobe maloletého uviedla, že navštevuje 3. ročník Gymnázia Veľká okružná v Žilina a venuje sa tak, ako doposiaľ cyklistike. K zásadnej zmene pomerov u jeho osoby od rozhodnutia okresného súdu napadnutým rozsudkom nedošlo. K svojej osobe uviedla, že ukončila zamestnanie v Rakúsku a začala pracovať v Centre sociálnych služieb Straník ako zdravotnícky asistent, kde výška jej hrubej mesačnej mzdy dosahuje sumu 509 Eur s tým, že po uplynutí skúšobnej doby a jej osvedčení by mohlo dôjsť k zvýšeniu tohto príjmu tak, aby aspoň v čistom dosahoval sumu 500 Eur. Rozhodla sa ukončiť prácu v Rakúsku z dôvodu, že maloletý je v citlivom veku, kedy ho nechcela nechávať doma samého bez dozoru.

Kolízny opatrovník zotrval na svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu. Poukazujúc na aktuálnu situáciu maloletého navrhol, aby krajský súd pri určení výšky výživného rozhodol o zvýšení tak, že minimálne zvýšenie bude dosahovať sumu 170 Eur mesačne.

Krajský súd doplnil dokazovanie oboznámením sa s pracovnou zmluvou otca, z ktorej zistil, že tento je zamestnancom spoločnosti Skanska SK a.s., Krajná 29, Bratislava, miesto výkonu práce má dohodnuté Skanska SK a.s., pracoviská závodu Monolitické konštrukcie SK. Deň nástupu do práce bol určený na 01.02.2014 a pracovný pomer je dojednaný na dobu neurčitú.

Podľa mzdového výmeru zo dňa 31.01.2014 bola otcovi s účinnosťou od 01.02.2014 stanovená základná hodinová mzda vo výške 3,66 brutto.

Na základe dohody o zmene pracovnej zmluvy bol otec preradený na miesto výkonu práce do Štokholmu s tým, že sa so zamestnávateľom dohodol na takomto vyslaní na dobu realizácie stavby maximálne na pol roka. Táto zmena pracovnej zmluvy bola účinná od 31.08.2014.

Podľa potvrdenia zamestnávateľa otca zo dňa 27.03.2015 prácu vo Švédsku vykonával od 01.09.2014 do 31.03.2015 s tým, že od 01.04.2015 bol preradený na stredisko na Slovensku.

Podľa potvrdenia zamestnávateľa otca zo dňa 03.09.2015, za mesiace február a marec 2015 otec dosahoval čistú mzdu okolo 2.300 Eur mesačne a od apríla 2015 do augusta 2015 okolo 500 Eur mesačne.

Z oznámenia zamestnávateľa matky - Centra sociálnych služieb Stránik, Žilina zo dňa 20.07.2015 mal krajský súd preukázané, že matkin funkčný plat mesačne dosahuje v hrubom výške 509 Eur.

Na základe takto doplneného dokazovania krajský súd ustálil, že od rozhodnutia prvostupňového súdu do času podania odvolania otcom, ako aj do času rozhodovania odvolacieho súdu došlo k zmene situácie na strane otca maloletého.

Z obsahu pracovnej zmluvy, dohody o zmene pracovnej zmluvy a následného potvrdenia zamestnávateľa otca o výške príjmu možno jednoznačne ustáliť, že od apríla 2015 nebol miestom výkonu práce otca Štokholm, ale opätovne Slovenská republika. Táto skutočnosť sa odrazila aj v znížení čistej mzdy otca od tohto obdobia. Vychádzajúc zo skutkových zistení okresného súdu týkajúcich sa pomerov maloletého a po zistení, že k podstatnej zmene pomerov na jeho strane od rozhodnutia okresného súdu nedošlo krajský súd ustálil, že je dôvod na zmenu napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom to je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Príjem otca od apríla 2015 dosahoval porovnateľnú výšku s príjmom pred obdobím, než začal vykonávať prácu vo Švédsku. Pokiaľ okresný súd prihladajúc na pomery maloletého a výšku príjmu otca v tomto období dospel k záveru, že je primerané zvýšiť výživné zo sumy 90 na sumu 140 Eur, odvolací súd sa s týmto záverom stotožnil. Následne vzhľadom na obdobnú situáciu po 1. apríli 2015 rozhodol tak, že otcovi uložil platiť od tohto obdobia zvýšené výživné vo výške 140 Eur. Krajský súd pri rozhodovaní prihladal aj na zmenu pomerov na strane matky. Dospel však k záveru, že aj keď došlo k čiastočnému zníženiu príjmu matky táto okolnosť nebola takej intenzity, aby odôvodnila určenie vyššej vyživovacej povinnosti otca.

Zo zhodných výpovedí otca a matky maloletého vyplynulo, že nedoplatok na výživnom vyčíslený okresným súdom vo výške 880 Eur bol otcom v celom rozsahu vyplatený. Otec od 01.04.2015 platí výživné vo výške 140 Eur, t.j. vo výške, ktorá mu bola určená týmto rozhodnutím odvolacieho súdu. Na strane otca tak nedošlo k vzniku dlhu na výživnom, nebolo preto potrebné rozhodovať o zaplatení nedoplatku.

O trovách celého konania krajský súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p.. Predmetné konanie je konaním vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa, ktoré môže začať aj bez návrhu (§ 81 ods. 1 O.s.p.), v ktorom prípade žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.